

Milí bratři, milé sestry,
slavíme dnes den Kristova vzkříšení. Ježíš nezůstal v hrobě, ale vyšel ven. My už o tom víme. Sdílíme tuto radostnou zprávu s miliony, ba miliardami lidí. Když se ale vrátíme do novozákonního příběhu podle evangelisty Jana, když se vrátíme do dne, kdy svědectví o živém Kristu ještě nikdo neslyšel, sledujeme pouhé tři postavy. Dva muže a jednu ženu.

Marie byla u hrobu ještě za tmy, spatřila odvalený kámen. Představme si tu chvíli. Marie, zarmoucená, osamocená, smutná a plačící, ještě uprostřed temné noci hledí do ještě větší temnoty, do otevřeného hrobu. A pak se jí zjeví andělé a posléze sám Ježíš. Ten, který otevřel nový věk, ten, jehož vzkříšení odkrylo nový počátek, který naši pozemskou časnost spojuje s věčností. Oba zburcovaní muži přiběhnou k hrobu, mezitím se nejspíš rozední, pak vejdou, a když vidí celou situaci, zdá se, že jim to stačí k tomu, aby měli jasno. Marie do hrobu nevchází. Přesto však se jí dostane oné zvláštní, veliké milosti jako první vidět Vzkříšeného. Zjeví se jí, bezradné ženě, s velikou bolestí v srdci, neschopné jakékoli rozumové úvahy. Ženě, která jen stojí a pláče.

Kromě toho jejího pláče ji charakterizuje ještě něco – to, že nejprve NEPOZNALA, ŽE JE TO ON. Tak jako ho nepoznali mnozí jiní. Učedníci jdoucí do Emauz, Šimon Petr i synové Zebedeovi na břehu Tiberiánského jezera. Tak moc se liší nový věk od toho starého. Že člověk, který dosud žije v tom starém, svého Pána, který vstal z mrtvých do věku nového, nepoznává. Až teprve Ježíš Marii osloví, zvolá hebrejsky „Rabbuni“. Ježíš ji volá jejím jménem. MARIE – jako dobrý pastýř, který zná své ovce a volá je k sobě.

Marii se rozsvítí. Jakoby dostala nové oči, nový zrak, který vidí nově, vidí věci nové, vidí věci nového věku. „Mistře“ Rabbuni – to je její odpověď oddané víry! Vyjadřuje vztah Mistra a učedníků, kteří jej věrně následují. Nevíme, jak najednou Marie Pána poznala. Prostě jí došlo, že to není žádný zahradník.

Od počátku Ježíšovy služby se jako nit vine celá série okamžiků, kdy není poznáván a kdy mu učedníci nerozumí. Kdy je pokládán za někoho jiného, dokonce i vlastní rodinou. Napořád se v něm i my lidé mýlíme a pokládáme jej za někoho jiného.

Ale když plačící Marie uslyší jeho hlas - dojde jí, kdo on skutečně je.

Viděla spolu s mnoha dalšími umírat svého Mistra na kříži a to nejde zapomenout.

Marie pláče nad láskou, která byla tímto světem zavržena a přibita na kříž. Polidsku zde už nebyla naděje. Pláče až do onoho ještě temného velikonočního rána. Ale právě tehdy zazní radostná zvěst velikonočního evangelia. **PROČ PLÁČEŠ ?** Není třeba se už rmoutit a plakat. Boží dílo nemůže být zničeno. Boží moc a láska vítězí ! Tato radost je darována Marii a po ní mnoha a mnoha dalším plačícím. Proč pláčeš – takto se ptají nejprve andělé v bílém rouchu, ale potom sám Pán.

Dodnes se rmoutíme a pláč nám, ženám jako mužům, nebývá cizí. Je přece tolik důvodů pro pláč! Trápíme se nad mnoha bolestnými ztrátami, trápíme se nad mnoha zklamáními, klesáme pod různými zkouškami. Podobně jako kdysi Marii a učedníkům se občas zdá i nám, že je Kristova věc ve světě ztracena. Že nemá vyhlídek do budoucnosti. Že za ním někdo zavalil kámen. Pláčeme nad zpackanými životy, nad rozbitými rodinami a vztahy. Nad mnoha osobními ztrátami. Nad neúspěchy a pády. Pláčeme nad církví. Pláčeme a zároveň bezradně přešlapujeme u hrobu, který je dávno prázdný.

A právě tady nechme zaznít tu druhou otázku: KOHO HLEDÁŠ? Takto se neptají andělé, takto se ptá už jenom vzkříšený Pán. Podobná otázka zaznívala z Ježíšových úst ještě za jeho pozemské služby i vůči zákoníkům, farizeům, učedníkům i zástupcům: Koho hledáte, na koho jste se přišli podívat ? Anebo: Za koho mě pokládají lidé, a za koho vy ? Kým ve vašich očích jsem? Asi by se dal sepsat pěkně dlouhý seznam toho, jak lidé kdy smýšleli o Ježíši. Jakkoli i my se můžeme stát tápajícími a dezorientovanými učedníky i plačící Marií, smíme dnes rozpoznat a vyznat: Ježíš Kristus je živý syn Boží a náš Spasitel. Slyšíme jeho hlas, který nás volá jménem. Slyšíme jeho hlas, těšící a tišící bolest. Slyšíme jeho hlas, my zklamání, všelijak rozhození, sklíčení a naštvání lidí. Koho hledáš – člověče? Pane, ať už vědomě či skrytě – ale zcela jistě - toužíme po životě a vítězství života. Hledáme tebe, Pána vítězného, mocného a živého. Hledáme tebe, i když třeba mnozí jen podvědomě. A když tě pak nalezneme, anebo spíše – když ty se nám sám dáš nalézt, nikoho jiného, kdo tak rozhodujícím způsobem směřuje náš život, už hledat nemusíme a nechceme.

Tak tedy nám, každému nějak tápajícímu, nebo plačícímu učedníku dnes zní nejúžasnější svědectví: Ježíš Kristus žije. Přemohl smrt navždycky. On, živý Pán světa. A volá nás jménem, zná každého z nás tak jako pastýř zná svoje ovce. Zná nás jménem a volá nás k radosti, a taky k následování a ke službě bližním. Toto ráno Kristova vzkříšení předznamenalo dlouhé dějiny světa, které ještě po tom následovaly a jak budou ještě dlouhé, nevíme. Toto vzkříšení znamená světlo na konci všech temnot, těch minulých i budoucích. Světlo Kristova vzkříšení svítí nad všemi hrůzami, co tento svět ještě stačil zplodit od velikonočního jitra až podnes. Svítí nad krutostmi starověku, temnotami

středověku i nad zvěrstvy novodobého člověka, který se pyšně zhlédl v tom, co už vše dokáže, ale přitom láska je to, co mu stále uniká a schází.

Ježíš vstal z mrtvých a žije. Je Mistrem a Pánem života. A má moc i naše zármutky proměňovat v radost. Když jej v životě takto poznáme, pak vidíme vše v novém světle, novými očima. Jako Marie, jako později učedníci. Jako všichni, kdo v něho uvěřili. A právě proto nemáme jen mnoho důvodů pro pláč, ale on, živý Kristus je důvodem pro radost – i kdyby to měl být důvod jediný. Amen.

Modlitba: Živý Pane Ježíši, Rabbuni, Mistře! Tvé vzkříšení je zcela nečekaný průlom ve chvílích, kdy se nám lidem zdálo vše ztraceno. I my jsme byli kdysi slepí a tebe jsme neznali a nepoznávali. Naše vlastní zpackané životy nám zakrývaly výhled k tvému království. Ale ty jsi zbořil hradby, které nás dělí od tvého Otce. Dals nám perspektivu nového života, který nepomine. A poznáváme v tobě Božího syna, ukřížovaného za hříchy naše a celého světa, který slavně vstal a přemohl moc smrti. Děkujeme ti za to a chválíme tě nyní i navždycky. Amen.